

[Oluf Pedersen.]

den falske Kapital. Det er betegnende for Stillingen og kan vel ogsaa faa sin store politiske Betydning, at den sidste Ordfører, der talte, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, med Hensyn til at være kras Højremænd, taget i gammel Forstand, absolut var Nr. 1. Han vilde have en Beskyttelse for Landbruget ud over alle Grænser, der skulde være høje Priser paa alle Produkter, og det ærede Medlem vilde antagelig mene, at Landmændene vilde tro, at dermed fik de ogsaa mere for deres Varer. Men jeg tror nu ikke, det ærede Medlem kan være blind for, at saa vilde man ogsaa forøge Landbrugets Driftsudgifter, i hvert Fald var han ogsaa meget godt klar over, hvad hans Forslag gik ud paa, derfor betegnede han det selv som Valgfæsk, hvad det utvivlsomt ogsaa er.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich har stillet et Forslag, hvorefter man skal have en Korntold paa ca. 100 pCt. Men der er det mærkelige ved det, at det ærede Medlem ikke engang kan nøjes med denne 100 pCt.s Korntold, men ogsaa stiller Forslag om, at der skal kræves Valutaattester. Det maa overraske, at Det konservative Folkeparti stiller Forslag herom, jeg har dog ellers hørt tidligere, at man fra den Side ønskede Told fremfor Valutaattester. Nu stiller man altsaa Forslag om, at man skal have Valutaattest, det vil sige, at Valutacentralen efter de Konservatives Opfattelse skal opretholdes. Men det er endda ikke nok med 100 pCt.s Korntold og Valutaattester, det kan man ikke nøjes med, man foreslaar yderligere, at der skal være Indmalingstvæng. Saaданne Foranstaltninger kalder man for Beskæftigelsespolitik, ligesom man ruster for at bevare Freden, ligesom man laver Militarisme, fordi man skal værne Landet!

Korntolden gavner selvsagt kun ganske faa Procent af Landbrugerne, nemlig de korn-sælgende. Den forøger Udbyttet af Kornet, men den mindsker tilsvarende Fortjenesten paa Fedevareproduktionen. Kornordningen er blevet til paa de Konservatives Initiativ og med dette Partis Tilslutning, men med Hensyn til Resultatet af dette konservative Initiativ, ja, saa gav det ærede Medlem Hr. Ulrich ikke Udtryk for nogen overvættets stor Begejstring, idet det ærede Medlem om den nugældende Kornordning sagde, at den har i nogen Grad, for ikke at sige fuldt ud, været en Narresut. Man kan vel saa kalde det for en konservativ Narresut. Det ærede Medlem siger for øvrigt om alle Ordningerne, at man af disse havde ventet sig meget, men at man er blevet skuffet paa næsten alle Omraader.

Baade det ærede Medlem Hr. Ulrich og den højtærede Landbrugsminister har begrundet Kornordningen med Svinereguleringen. Nu er det lidt underligt, at man vil forhøje Kornprisen paa Grund af Svinereguleringen, som man hævder begunstiger Husmændene, og derefter laver en Kornfond, som skal give Husmændene Erstatning, medens man fordyrer Brødet og Ægproduktionen, der jo ikke har noget som helst med Svinereguleringen at gøre. Men dertil kommer, at det er Godsejerne, som begunstiges gennem Svinereguleringen, idet de faar en større Andel i Kortene end tidligere. Den Andel, de tidligere har haft i Flæskeproduktionen, er forholdsvis ringe. Ifølge Landøkonomisk Driftsbureau er Resultatet gennem en fleraarig Periode af Herregaardenes Svineproduktion et Underskud paa 5 Kr. pr. Svin, medens Husmændene havde et Overskud paa 15 Kr. Dette skyldes bl. a., at man til Opfodring af en Slagterigris brugte $\frac{3}{4}$ Tønde Korn mindre hos Husmanden, end der blev brugt hos Herremanden. Men ud fra den valutamæssige Begrundelse, der her er givet, maa jeg anse det for urimeligt, at man giver Herregaardene forholdsvis mange Svinekort, saaledes understøtter en Produktion, der er forholdsvis stærkt kornforbrugende, og derved skaber en Valutasituation som den, man fra den Side hævder skal være saa farlig.

Forslaget om Svineregulering, der ogsaa foreligger til Behandling, tvinger danske Landmænd til at tage en Overpris, en Aagerpris for Flæsk, og det er vi imod. Vi kan for saa vidt give Tilslutning til den Tanke, der er gemt i det Ændringsforslag, den højtærede Landbrugsminister har stillet om billigere Flæsk, men vi ønsker en Ordning, hvorefter man giver hele den hjemlige Handel fri, saa at Landmændene faar Ret til at sælge herhjemme, til hvad Pris de selv ønsker. Jeg tror, dette er langt at foretrække fremfor en Statsansættelse af Prisen.

Hvis man rent principielt godkender, at Staten skal ansætte, hvilken Pris der skal være paa Flæsken, og denne Pris i Dag er forholdsvis høj, saa kan man jo ogsaa vente, at en skønne Dag vil man fra samme Side, naar Prisen paa Verdensmarkedet er forholdsvis høj, kræve, at Staten skal ansætte en Hjemmemarkedspris, som er forholdsvis lavere. Samme Begrundelse, man giver for et Lovforslag som dette, kan udmærket godt vendes, saa det bliver til direkte økonomisk Skade for Landbruget.

Naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget